

ganske klart, hvad det ærede Medlem tilsigter hermed, thi Forholdet er jo, at de Heste, som er udpegede, ikke kan overtages af Staten undtagen i Tilfælde af Mobilisering og i Tilfælde af Mobilisering vil sandelig Hestene ikke kunne sælges til Udlandet og ekstraordinære Priser som Følge deraf ikke være til Stede. Hvis man tænker sig, at vi skred til den Omvurdering, han ønsker, og denne foretoges efter den nu tilfældige, af midlertidige Omstændigheder hidførte Pris, og derefter Forholdet i Løbet af kort Tid medførte en Ordning, som førte til, at Prisen atter sank, vilde vi atter staa overfor dette at skulle foretage en Omvurdering. Det lader sig ikke gøre, og Hensigten med Loven, som jo er gennemført af andre end den nuværende Regering, er at tilvejebringe et fast og sikkert Grundlag for Hestenes Vurdering under normale Forhold, og det er netop disse Vurderinger, foretagne under normale Forhold, der skal bruges i Tilfælde af, at Mobilisering finder Sted.

Forsvarsministeren (P. Munch): Jeg kunde, da jeg sidst havde Ordet, give det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) min Tilslutning til nogle af hans Udtalelser. Jeg kan ikke i Dag modtage det ærede Medlems Udtalelser med en tilsvarende Tilfredshed. Det ærede Medlem gjorde en Bemærkning om, at man paastod, at den 14 Dages Orlov, der havde været Tale om, var ikke givet til nogen. Det ærede Medlem kan være fuldkommen sikker paa, at det hører til de mange fuldkommen grundløse Rygter, som løber rundt, og som jeg ikke tror vi herinde skulde bidrage til at styrke. Denne Orlov er givet til mange.

Dernæst sagde det ærede Medlem, at der var Brug for overfor Befolkningen et samlende Ord fra Regeringen. Jeg er ikke rigtig paa det rene med, hvad det ærede Medlem i saa Henseende ønskede og tænkte. Jeg tror, at der af Regeringen ved Begyndelsen af den foreliggende Situation er sagt de samlende Ord, der er Brug for, og jeg tror ikke, det er til Nytte, at man Gang efter Gang udsteder Erklæringer under de Forhold, hvorunder vi lever i Øjeblikket. Det, som der er Brug for i denne Situation, er at handle paa forstandig Maade overfor hver af de Begivenheder, som indtræffer, og ikke at udstede Proklamationer og Erklæringer mere end højst fornødent. Jeg ved ikke, om den Henvendelse

til Offentligheden, det ærede Medlem tænkte paa ved sine Ord, skulde være en Art Begrundelse af, at den Styrke, som i Øjeblikket er indkaldt, holdes inde. Om dette havde jeg Lejlighed til at udtale mig overfor det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) i Anledning af Diskussionen om Bevillingen af de 10 Mill. Kr. til Sikringsstyrkens Bevarelse. Jeg sagde ved denné Lejlighed, at Regeringen selvfølgelig havde et klart Blik for, hvilke Vanskeligheder en saa stor Indkaldelse medfører for Befolkningen, og at man stadig havde i Tanke Muligheden af Ændringer i saa Henseende, men at man maatte forbeholde sig at træffe sin Beslutning om Tidspunktet og Formen derfor under Hensyn til alle de Forhold, som i saa Henseende maatte gribe bestemmende ind. Mere tror jeg ikke, det kan nytte at sige derom nu. Blandt de Hensyn, som griber bestemmende ind, og som har en meget afgørende Betydning i saa Henseende, er den Militærordning, som gennemførtes i 1909. Men hvis vi paa Foranledning af det ærede Medlem skulde komme ind paa en Diskussion herom, derunder om, hvorledes denne Militærordning medfører Forpligtelser, og medfører den ene og den anden Ting af det, som i Øjeblikket foreligger, er jeg bange for, at saa vilde der udspinde sig en Diskussion, som vilde være af lidet heldig Karakter for vor almindelige Stilling. Derfor fraraader jeg, at man indlader sig paa en Forhandling af denne Karakter, og jeg haaber, at der ikke paa anden Vis bliver givet Anledning dertil. Jeg havde det Indtryk ogsaa af Begyndelsen af det ærede Medlems Tale, som var rettet til et andet Medlem, at hvis man fortsatte i samme Spor, vilde vi i Løbet af et Par Timer være inde i en af de sædvanlige Partidiskussioner om vort Militærvæsen, ført i den sportsmæssige Stil, hvori saadanne undertiden føres. Det tror jeg ikke, Tiden er til. Der vil sikkert senere blive megen Lejlighed til Opgør med Hensyn til Bedømmelsen af, hvem der har set rigtigt paa det ene eller det andet Forhold. Jeg tror, at vi her i Danmark skal vente med dette Opgør, til den foreliggende Situation er forbi, til alle de Erfaringer er dragne ud af denne Situation, som der er Brug for. Til den Tid skal jeg være fuldt ud rede til at diskutere de Ting, jeg har været med til at iværksætte under disse Forhold, men jeg maa paa det stærkeste advare mod en Diskussion af en saadan Karakter nu.